

N:o 199.

Af herr **J. Ericsson** i Wallsta, om ändrad tid för hållande af val till riksdagsmän i Andra Kammaren.

Vid 1897 års riksdag — såväl som vid flera föregående tillfällen — väcktes förslag om bestämmande af en för hela riket gemensam valdag för val af riksdagsmän uti Andra Kammaren. Dessa förslag hafva dock alltid slutligen afslagits, icke därför att det förefunnits synnerligt stor motvilja att få en gemensam valdag, utan hufvudsakligast därför att enighet icke kunnat uppnås om hvilken dag, som borde bestämmas till valdag.

Ehuru jag skulle helst hafva varit med om att få en viss dag bestämd till valdag, så anser jag dock, att det icke nu är skäl uti att upptaga förslag derom, då sådan framställning så nyligen, på förut antydda grunder, afslagits.

Då emellertid, på grund af ordalydelsen i § 15 riksdagsordningen, tidrymden för verkställande af riksdagsmannavalen är alltför lång, i det den kan omfatta ända till tre à fyra månader, så torde någon begränsning derutinnan vara nyttig, för att icke säga nödvändig, icke minst därför att den mången gång hänsynslösa agitation, som blir en följd af valets utsättande till olämplig tid, kunde i någon mån inskränkas.

Vid behandlingen inom Riksdagen af förslagen om gemensam valdag, tycks det hafva framgått, att största sympatierna skulle vara för första hälften af september månad. Af statistiska centralbyråns berättelse om riksdagsmannavalen under 1896 framgår, att största antalet val till Andra Kam-

maren skedde under senare hälften af augusti och första hälften af september månad, och man torde därför kunna antaga, att den tiden i allmänhet anses som den lämpligaste.

På grund af hvad jag sålunda anfört, får jag föreslå,

att Riksdagen måtte till hvilande i grundlagsenlig ordning antaga den ändring af riksdagsordningen, att val till riksdagsman i Andra Kammaren skall ske under senare hälften af augusti eller förra hälften af september månad, under året näst före de tre år för hvilka valen gälla.

Den närmare formuleringen af den åsyftade lagförändringen torde konstitutionsutskottet benäget föreslå, för så vidt det i hufvudsak gillar mitt förslag.

Stockholm den 2 februari 1898.

Johan Ericsson.